

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II, Nr. 7337

6 PAGINI — 30 BANI

MARTI 19 DECEMBRIE 1972



EFORTUL NOSTRU CREATOR PENTRU ÎNFLORIREA REPUBLICII

SPIRITUL GOSPODĂRESC PROPULSEAZĂ NOI INIȚIATIVE

La Uzina „Unirea” din Cluj comitetul U.T.C. a declanșat o amplă acțiune: „LUNAR, FIECARE TÎNĂR SĂ ECONOMISEASCĂ DOUĂ CUȚITE DE STRUNG”

Sintem mereu preocupați, ne spunea tovarășul Oprea Feresteanu, secretarul comitetului U.T.C. de la Uzina „Unirea”, de problema economiilor. Uzina noastră și-a planificat să realizeze în acest an economii la metal de 19 tone și au fost realizate până acum mai bine de 30 tone. Tinerii din organizația U.T.C. au hotărât să lucreze în afara orelor de program pentru a realiza alte venituri suplimentare. Până acum am lucrat în două domenii: cite 6 ore ceea ce ne-a adus economii de 150.000 lei. Am stabilit că în acest an vom mai efectua astfel de ore de muncă în afara programului, într-o duminică, și ne-am gândit chiar să generalizăm această experiență în sensul că ne vom planifica cel puțin două duminici pe semestrul în care noi, uteciștii, să venim în uzină ca în zilele obișnuite de muncă.



Președinea de către o brigadă de tineret a conducerii și deservirii captorului numărul 1 din secția O.S.M. II, care va realiza în anul 1973 o producție semimentară de peste 1.000 tone oțel, va reduce consumul de combustibil cu 2,5 kg/tonă și va economisi ferocitate în valoare de peste 300.000 lei.

În anul 1973 captorul numărul 1 din secția O.S.M. II, deservit de brigada tineretului, va elabora întreaga cantitate de oțel pe 45 zile nu fier vechi colectat de către membrii organizației U.T.C. din combinat.

ION CIMPEAN

(Continuare în pag. a II-a)

UTECIȘTII DE LA C.S. HUNEDOARA RĂSPUND CHEMĂRII LANSATE DE TINERII OȚELARI REȘITENI

Cuptorul 1 de la secția O.S.M. II deservit de o brigadă de tineri

Cunoscut indicațiile conducerii partidului și statului nostru privind valorificarea superioră a metalului și îmbunătățirea performanțelor tehnice ale acestuia, brigada de tineret de la captorul numărul 1 — O.S.M. II, se angajează să realizeze în anul 1973 două noi metri de oțel cu caracteristici superioare.

Prin noștile tehnice introduse în producție în anul 1973 vom face economii în valoare de peste 500.000 lei.

Lunar, vom realiza „Zilele muncii patriotice” în vederea îmbunătățirii secției și a combinatului.

Pentru ridicarea continuă a pregătirii profesionale a tinerilor oțelari, organizația U.T.C. va organiza trimestrial olimpiada pe meserii, schimburi de experiență cu alte colective de muncă, întâlniri cu muncitorii vârstnici, va mobiliza întregul tineret din secție la cursurile de perfecționare profesională și politică.

In pagina a 4-a

- POETI ȘI PROZATORI CÎNTĂ PATRIA
- BIBLIOTECA-ȘCOALĂ A EDUCAȚIEI COMUNISTE
- Cronica filmului — BARIERA
- Cronica muzicală — LA CONSERVATOR — MANIFESTĂRI FESTIVE

Invitații pentru VACANȚĂ Pagina a 2-a

CONSILIILE ELEVILOR AU PROIECTE MARI Interviu cu tovarășa SILVIA ILIE CE FAC PIONIERII ȘI CE SE FACE PENTRU EI

De vorbă cu tovarășa
ELENA POPARAD-MANTHO



La vârsta marilor răspunderi

Sala casei de cultură din Blaj a devenit neîncăpătoare. Colegii, prietenii, tovarășii de muncă, părinții — cîteva sute de tineri și vîrstnici răspuseseră invitației comitetului orașenesc U.T.C. de a lua parte la sărbătorirea celor care implinesc vârsta de 18 ani au intrat în rândul cetățenilor majori ai țării. Gestul e de o semnificație profundă, reflectînd umanismul societății noastre, grija și răspunderea față de cei ce reprezintă viitorul. Încrederea pe care o acordă tinerii generații. De fapt, sărbătorirea majoratului dărează de la începutul lunii decembrie. În acest răstimp în cadrul organizațiilor U.T.C. din școli, întreprinderi și instituții s-au desfășurat numeroase acțiuni culturale-educative destinate tinerilor care implinesc vârsta de 18 ani — întâlniri cu activiști de partid și de stat, conferințe, simpozioane, întruniri festive și altele. Adunarea de duminică a marcat încheierea acestor lung și captivant șir de manifestări, momentul cel mai încărcat de semnificații. E greu de spus ce i-a mișcat mai mult

pe participanții la festivitate. Felicitările, buchețele de flori pe care membrii comitetului orașenesc al U.T.C. le-au pregătit și le-au înmînat tinerilor care au trecut pragul majoratului, caldele îndemnuri rostite de cei vîrstnici. A fost, într-adevăr, unul din momentele care nu pot fi uitate de cei ce l-au trăit pentru că el a pus din plin în valoare dragostea cu care este înconjurată tînașă generație. Nici unul din tinerii prezenți în sala Casei de cultură nu putea uita cuvintele emoționante ce le-au fost adresate de către Dionisie Heljoni, prim-secretar al Comitetului județean Alba al U.T.C. și Dumitru Luca, primarul orașului Blaj, care au înfățișat episoade din lupta plină de sacrificii a tinerilor comunisti împotriva regimului burgeoisieresc, activitatea neobosită a oamenilor muncii de pe aceste meleaguri pentru triumful ideilor socialiste, pentru construcția unei patrii prospere, etorurile remarcabile datorite obiectivului pe care și l-a propus cu ardore întreaga țară: îndeplinirea cincinalului înainte de termen. „Vârsta de 18 ani, a subliniat tovarășul Dionisie Heljoni e vârsta marilor răspunderi sociale, momentul cînd trebuie să preluăm stafeta și să o ducem mai departe”. Cei doi îndrăgitori au prezentat apoi, pe larg, drepturile și obligațiile ce revin tinerilor majori, normele morale care trebuie să-i călăuzească în activitatea de viitori comunisti.

Uteciștii din secția O.S.M. II a Combinatului Siderurgic Hunedoara, fiind conștinți de chemarea organizației de tineret din secția oțelăriei a Combinatului Siderurgic Reșița și analizînd în spirit de înaltă responsabilitate activitatea desfășurată de către organele și organizațiile noastre, aportul adus de tineret la transpunerea în practică a sarcinilor ce revin colectivului nostru din Hotărîrile adoptate de Congresul al X-lea, Conferința Națională a partidului și Plenara C.C. al P.C.R. din 21-22 decembrie 1972, a hotărît să răspundă chemării lansate de către tineretul reșițean. Sub conducerea organizației de partid și cu ajutorul conducerii secției s-au stabilit:

Foto: GH. CUCU

Gigantul reșitan — Combinatul siderurgic

re a societății socialiste multilaterale dezvoltate, ne manifestăm entuziasmul și recunoștința față de Partidul Comunist Român și ne angajăm să nu ne preocupăm nici un efort, în vederea îndeplinirii neabătute a programului grandios elaborat de Congresul al X-lea și Conferința Națională a Partidului, a sarcinilor stabilite de plenara C.C. al P.C.R. din 20-21 noiembrie a.c. spre binele și fericirea întregului nostru popor.

AL. BALGRĂDEAN

Admirație și laudă pentru cel mai bun tînăr strungar SCRISORI CĂTRE ION ANCA



Ce-i scriu tinerii câștigătorului „Strungului de aur” (Pag. a III-a)

In pagina a 3-a

Reporterii ziarului transmit din sălile conferințelor de alegeri

OBIECTIV ȘI ANGAJAMENT UNANIM: ÎNTOTDEAUNA — ACOLO UNDE ESTE NEVOIE DE NOI!



Un veteran al Fabricii „Letea” despre cum se dobîndesc înaltele calități morale

OAMENI DUPĂ CARE ÎȚI POTI POTRIVI CEASUL

Sosisem la „Letea” cu alte treburi, discutaseam cu mai mulți oameni din fabrica nonagenară despre felurile probleme ale vieții și muncii lor. Și poate că așa fi plecat de acolo fără să-l cunosc pe „maistrul Ion Cucu” din secția Finisaj dacă, întrebându-l pe cîteva dintre interlocutorii pe cine respecta mai mult între tovarășii lor de muncă nu as fi primit răspunsuri similare, nu as fi auzit în cîteva rînduri același nume, Ion Cucu. Cine este Ion Cucu și prin ce se deosebește el de ceilalți muncitori, de ceilalți comunisti din această fabrică, vechi lăcaș al tradițiilor muncii

reștă, al luptei revoluționare? — De muncitor, am muncitor ca toți ceilalți, am ucenicit aici, la „Letea” și tot aici am ajuns muncitor, apoi maistrul, am fost chiar și șef de secție. Pentru felul cum am lucrat mi s-a dat „Ordinul muncii”. Aici, în „Letea”, muncitori ca mine o să găsiți destul.

— Dumneavoastră, tovarășe Cucu, sînteți mai cunoscut decît alții. Există pentru dv. un plus de respect printre muncitorii care vă cunosc, fie ei mai tineri sau mai vîrstnici, chiar dacă nu lucrează aici, la finisare. Cauza acestui „plus” aș vrea eu s-o aflu.

OV. PAUN

(Continuare în pag. a II-a)

ORIZONTURI ȘI EXIGENȚE NOI în activitatea caselor de cultură din județul Bihor

Progresul tehnic, civilizația schimbă datele problemei pe care o numim cultură de masă. Radioul și televizorul au pătruns în cele mai îndepărtate comune. Un întreg univers seducător și tiranic se desfășoară acum în fața ascultătorului și privitorului izolat geografic de centrele culturale. Cîteva din punctele de sprijin ale căminului și casei de cultură dispar. Acestea trebuie să se modeleze în funcție de noile solicitări ale oamenilor săi ale căror exigențe culturale sînt în creștere.

Cum răspund acestei necesități de inovare și diversificare căminele și casele de cultură? Ne-am adresat pentru asta cîtorva asezăminte culturale din județul Bihor.

CRISTINA CONSTANTINIU

(Continuare în pag. a IV-a)

Pentru ce TIMP LIBER?

de CONSTANTIN STOICIU

Nu sînt chiar atît de puțini la număr cei care mîrșăresc melancolic că timpul lor liber nu le ajunge, incit întrebarea pentru ce? Să nu poată fi rostită cu sinceră suspiciune, într-adevăr, timp liber pentru ce? Dacă cumva răspunsul este — și de multe ori este — că timpul liber nu ajunge doar pentru odihnă și distracție pasivă în fața televizorului, pentru răsfoitul unei cărți de duzină sau pentru mersul întimplător la un film, oarecare sau la un spectacol de estradă de gust îndoielnic, atunci răzgul care rămîne după muncă riscă să poarte — prin acumulare consecventă sau prin neglijență prostescă — pînă în pragul omolenței și alinației o linie de altfel curată și simplă în adîncul sufletului ei.

Am intrat odată, în primăvara acestui an, pe santierul unei hidrocentrale, în biblioteca îngheșită într-o cămăruță anexă a clubului (și — acesta strîm, rău luminat, ogolomerat de scaune și de bănci pentru sedințe și filme rulate cu un singur oaroc care bizile zece minute în creștetul capului și apoi se oprește și se aprinde becul din tavan) și m-am uitat îndelungat și fără roș, evident, și fără putere, evident, la raftul mic din scindurii negeluite lipit de unul din pereții în care nu păreau să fie — nici nu erau, mi s-a spus — mai mult de o sută de cărți. O sută de cărți, mai puțin de o sută de cărți, aceleasi de cîtiva ani, majoritatea broșuri, toate fără coperti, toate făcute ferfenite de tinerii îngredățiți la două mese, așteptîndu-și cuvințioșii rîndul la cele două jocuri de șah. Afară ploua, era întunecic, beznă, creasta aia de munte răsfrîngea în sine eoul și prăbușirile explozilor și muncii de noapte, și tinerii în pufoaică și cu bocancii grei își trăiau timpul lor liber cu o liniște minunată.

Explicația condițiilor „speciale” sau „obiective” poate fi luată, citeodată, drept bună, altele, aceeași explicație ajunge să aibă savoare cluburilor din stațiunile de odihnă unde iarăși filmul și iarăși șahul și iarăși șubahul fac concurență zdrobitoare televizorului din holul pavozat sărbătoresc. Pentru mulți, de aceea, nostalgia oraselor mari ce-și cultivă privilegiul unor diverse activități culturale-artistice este o nostalgie nu numai profundă, dar și optimistă, de înțeles și de ascultat. Fiindcă, deși s-au făcut și se fac numeroase lucruri pentru timpul liber al celor ce muncesc, pentru timpul

(Continuare în pag. a II-a)

Invitații pentru VACANȚĂ

Consiliile elevilor au proiecte mari

Interviu cu tovarășa SILVIA ILIE
secretar al C.C. al U.T.C.

Tovarășa Silvia Ilie, secretar al C.C. al U.T.C., ne-a înlesnit să punem în atenția organizațiilor U.T.C., consiliilor elevilor, și, evident, a dascălilor, aspectele pe care le ridică apropiata vacanță școlară — ediția de iarnă.

Elevii uteciști (în ca vacanța lor să poarte amprenta marii sărbători care se apropie: aniversarea unui sfert de veac de Republică. Evenimentul a declanșat multe inițiative transformate ori transformabile în acțiuni, cele mai multe cu finalitate în zilele vacanței. S-au adunat, astfel, un buchet de concursuri cu tematică dedicată Republicii, „Republică, mareă vatră”, ciniere României socialiste, expoziții „Republică, pământ iubit”, sint înscrise pe agenda omagială spectacole de gală, concursuri sportive dotate cu cupa a XXV-a aniversare, reviste scot numere dedicate sărbătorii numeroase societăți și cercuri științifice ale elevilor au pregătit sesiuni de referate în același scop, cuprinzând lucrări cu tematică istorică, economică, științifică.

În cadrul manifestărilor ce se vor organiza cu acest prilej se va urmări educarea patriotică a tineretului, cunoașterea tradițiilor revoluționare ale poporului și partidului nostru, a realizărilor obținute în anii Republicii în dezvoltarea economică și social-culturală a țării, a perspectivelor de dezvoltare multilaterală a patriei, deschise de Congresul al X-lea și Conferința Națională a partidului.

După ultima oră de curs, va exista mai mult timp liber pe spațiul căruia poate fi trecut tot ceea ce au înscris organizațiile U.T.C. la capitolul manifestărilor omagiale. Mai refer la faptul că va exista posibilitatea să consensemăm la cluburile pentru elevi, la casele de cultură, cămine culturale și cluburi muncitorești cele mai îndrăgite activități purtând amprenta sărbătorii și simpozionale, întâlniri cu personalități din domeniile activității politice, economice, culturale și științifice, vizionări de filme — am recomandat să se organizeze și de astă dată un Festival al filmului pentru elevi, malinee cinematografice care să programeze cu prioritate filme cu conținut patriotic, revoluționar. Colaborarea cu factorii culturali locali va înlesni programarea unor turnee ale teatrelor de stat, a unor concerte pentru elevi. Știm că se intenționează organizarea de vizite la muzee și locuri istorice, îndeosebi vizitarea Muzeului de istorie a P.C.R., a mișcării democratice și revoluționare, a Muzeului de istorie a R.S.R., ceea ce este foarte pozitiv, întrucât completează o tematică de manifestări educative consacrate elevilor. După cum vacanța va dinamiza acțiunea de învățare a cîntecelor revoluționare, patriotice și de tineret, va înlesni mărirea numărului de invitații la serate și dezbateri.

Totdeauna au fost însă probleme care au îngreunat realizarea integrată a programelor de vacanță. S-a prevenit ivirea unor asemenea probleme?

O asemenea prevenire (line, esențială, de organizatori. Mai exact, de modul în care alcătuiesc un calendar de vacanță

pornind de la opțiunile elevilor și nu după ureche. În birou, în virtutea unei rutine. Tocmai de aceea am precizat pentru această vacanță, ca ea să fie integral patronată de consiliile elevilor. Elevii uteciști, membri ai consiliilor din vacanță, deci au timp liber mai mult, și-l revine îndatorirea să se întîlnească și să preia organizarea tuturor activităților. E un mod de a anticipa că acțiunile vor fi făcute de elevi pentru elevi, că se vor servi reciproc cu inițiative, cu participare la organizare. Ne bucurăm, asadar, pe consilii, cu atât mai mult cu cât vacanța de iarnă este, cu precădere, vacanță de plan local, deci totul trebuie condensat aici. Cînd spun aceasta, mă gândesc că trebuie neapărat pusă temelia organizatorică pentru cluburi de vacanță foarte active care să funcționeze pe grupuri de școli, ori în cadrul caselor de cultură ale studenților, ale sindicatelor. Cluburile muncitorești. Membrii consiliilor, uteciști știu bine cum poate să funcționeze un club care să-i satisfacă pe colegi: în orice caz, să nu se manifeste zgîrcenie față de ei, să li se

pună la dispoziție bibliotecile, materialul sportiv, bazele sportive, săile pentru organizarea reuniunilor. În acest an, elevii vor fi ajutați și să organizeze revelațiile, li se oferă această posibilitate, chiar și o anume sumă de bani, pentru a-l sărbători împreună, în școli, ori într-o altă sală potrivită evenimentului.

— Dar taberele?

— Nu lipsesc din agenda de vacanță. Nici excursiile. Multe școli au perfectat ele însele prin B.T.T. ori O.N.T. tabere proprii, excursii; peste 40.000 elevi vor fi trimisi, cite 7 zile, la odihnă în tabere turistice, iar alții în tabere sportive. C.C. al U.T.C. organizează o tabără de odihnă și instruire pentru activul U.T.C. din liceele agricole; la nivel județean, se vor putea organiza tabere pentru membrii activelor U.T.C. din școli, de 7 zile, timp în care se va putea realiza și o instruire adecvată cu problemele muncii de organizație.

Fără îndoială, că tot ce am spus aici este o mică parte din ceea ce va însemna vacanța pentru că, cu certitudine, ea va fi îmbogățită cu multe idei.



Din plăcerile iernii
Foto: P. TANJALĂ

Ce fac pionierii și ce se face pentru ei

De vorbă cu tovarășa ELENA POPARAD-MANTHO
vicepreședinte al Consiliului Național al Organizației Pionierilor

— Vacanța copiilor/ a celor care poartă cravata roșie, ce va conține definitiv, tovarășa Poparad?

— Știm că întotdeauna pionierii au consacrat marilor evenimente din viața partidului și poporului, a țării, tot ce au izbutit ei să realizeze mai frumos. Și acum, în împlinirea zilei Republicii, va fi la fel. E greu de prins în propozițiile unui interviu sulela activităților pionierilor din albumul cinstirii Republicii. Peste două milioane de copii se vor aduna în împlinirea specificei vârstei, la școli. În detasamentele pionierilor, iar cei mari le vor povesti episoade din istoria Republicii, a poporului; ei vor înțelege și li se va răspunde cum este mersul înainte al țării, sub conducerea partidului. Li se vor prezenta și filme sugestive pentru prezentul și cunoașterea trecutului, imagini ale propriei copilării. Muzeele de istorie P.C.R., a mișcării democratice și revoluționare din România, Muzeul de istorie a R.S.R. vor fi în vacanță, punctele de înflăcărare pentru sute și sute de colective pionierilor venite aici, la sediul unei autentice școli de educație revoluționară și patriotică. Vor vizita și sediul copilăriei pionierilor Capitalei, Palatul, transformat, nu mult timp după abolirea monarhiei, din palat regal în palat al pionierilor, aici avînd posibilitatea să participe la numeroase acțiuni de vacanță, dar și să vadă o lecție vie a ceea ce înseamnă pentru generațiile de copii anii minunaiți ai Republicii. Dar cu cât sîng și ambiție se pregătesc cele mai frumoase sărbători pionierilor pentru Republică, reunite sub generice sugestive — la țară, „Republică, la 25 de ani”; la Dolj, „Te cînt Republică țara mea de glorie etc. Ediția a IV-a a expoziției temerariilor culețozilor ce se va deschide în ultima zi de școală, va fi un dar al membrilor expediției pentru sărbătorirea țării; la

Tg. Mureș se va deschide o expoziție de sculptură în lemn.

Vaș mai vorbi în mod deosebit despre alte două categorii de invitații. Fără a-i neglija pe copiii din orașe, în vacanța aceasta se apucăm să grăbim asupra activității copiilor din mediul rural. În mai multe localități — Galați, Pitești, București, Iași, Constanța, Baia Mare, Sibiu, Tr. Severin deschidem tabere ale comandamentelor comunale pionierilor, create după Conferința a doua a Organizației Pionierilor ca o formă dinamizatoare a muncii în mediul rural. Taberele create vor avea profil de odihnă și instruire și li se face cu intenția de a-i pregăti pe pionierii din comandamente să ste să lucreze mai bine și, totodată, pentru a se confrunta prin copii, cu realitățile activității detasamentelor și unităților pionierilor de la sate. Instruirea este concepută ca schimb de experiență cuplat cu activități practice demonstrative, chiar și prin intermediul filmului și al dispozitivelor, îmbogățit cu vizite în unitățile de pionieri din localitățile sedii ale taberelor. În completare, vine tabăra — organizația pionierilor în asist. an — cu pionierii membri ai consiliilor de conducere ai micro-ceapurelor din întreaga țară — unități agricole inedite, unde se desfășoară esențial procesul educației prin muncă și pentru muncă.

Copiii vor avea ocazia să se confrunte aici cu aspecte specifice muncii lor. Sînt programate înțiriri și dezbateri cu specialiști pe probleme de producție agricolă, de mecanizare a lucrărilor agricole, de conducere și organizare a treburilor în asemenea unități.

Nu vă spun că ne parvin zilnic, din județe, informații asurante și montaje literare, etc. plan local. La urma urmelor, așa este și normal — ca ideea de organizare a vacanței pe plan local să fie cit mai bine servită, în consens cu dorințele

copiilor, întrucît, ei aici petrec zilele de vacanță. Spre lauda lor, consiliile județene ale pionierilor au reușit, cu ajutorul nemulțumit al organizatorilor de partid, să-și găsească în inspecțiile școlare, organelor U.T.C. în consiliile populare, consiliile de cultură, organisme sportive partenarii plini de grijă pentru organizarea vacanței copiilor, și aspectul a ceea ce merită remarcă pentru că numai printr-o asemenea colaborare se izbuteste materializarea dorințelor manifestate de copii de a petrece zile frumoase de vacanță. Și le vor petrece și li se pregătesc sărbări ale poporului de iarnă, se amenajează orașele ale copiilor unde pionierii vor prezenta sărbări, casele pionierilor și-au profilat programul de vacanță cu multe inițiative; pionierii din clasele mari sînt gata să pregătească surprize celor mici; sîntem siguri că uteciștii — elevi, studenți și tineri muncitori — li vor ajuta, la rândul-le, pe pionierii în realizarea acțiunilor propuse. Apoi, datorită măsurilor luate pînă acum, putem anticipa că vom cunoaște și o vacanță turistic-sportivă presărată cu concursuri sportive, avînd numiri atât de sugestive ca: „Olimpiada albă a Văii Jiului”, „Veverița de aur” — la Vatra Dornei, „Schilul zburător”, „Crosa de aur” — la Harghita, „Sotimii Birsei”, „Vulturii Birsei” — la Brașov și altele.

Mi-ăs îngădui să laud anticipat pentru organizarea vacanței județele Alba, Brașov, Argeș, Buzău, Dolj, Covasna, Fehova, Vileca, Hunedoara, Iași, fără a se înțelege din asta că celelalte nu au depus strădanii pentru a pregăti cea mai frumoasă vacanță de iarnă. Așa își doresc copiii în fiecare an — să petreacă vacanța cea mai frumoasă. Așa o dorim și noi, organizatorii, pentru ei, pionierii.

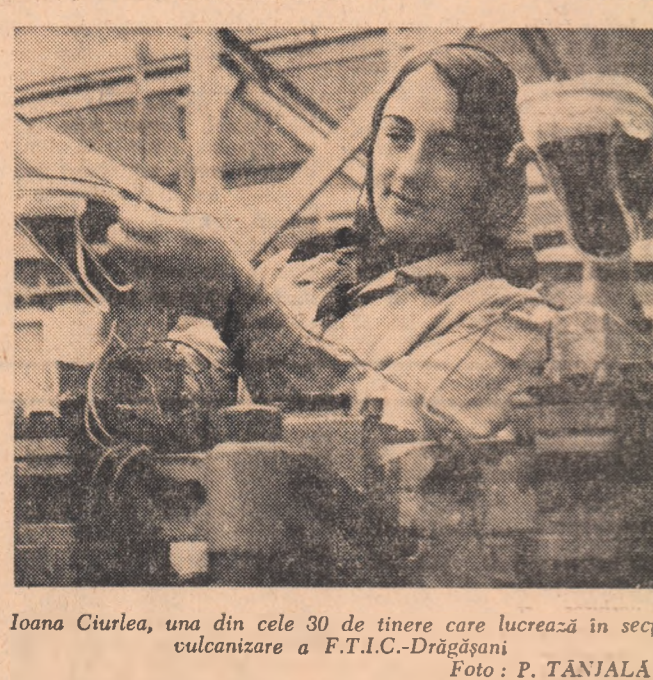
Pentru ce TIMP LIBER?

(Urmare din pag. 1)

nostru liber deci, și, pe de altă parte, noi înșine am găsit și vom încerca să găsim mereu alte ieșiri din imposibilității: „timp liber pentru ce?”, acest complicat timp liber al fiecărui continuă să-și alăture totuși, dacă nu incertitudinea consumării lui, atunci semnele din ce în ce mai limpezi ale posibilității sale reale de a deveni, într-un viitor nu foarte îndepărtat, o componentă pregnantă a vieții noastre omenești.

Se consideră astfel — și nu văd de ce această ipoteză nu s-ar confirma — că, o dată atins un înalt nivel al înzestrării și dezvoltării tehnice, societatea va deveni o „societate a timpului liber”, a timpului la dispoziția omului, a aceluia spațiu de dincoace de muncă pe care Marx îl vedea „trăit”, pentru dezvoltarea capacităților omului”. Faptul că timpul la dispoziția omului (pentru a folosi și pe mai departe o expresie în genere acceptată de literatura de specialitate) îl va „schimba pe cel ce-l are într-un subiect cu totul diferit” (din nou Marx) trebuie, desigur, raportat la gradul de problematizare socială pe care-l va căpăta, la soluțiile probabile (reducerea săptămînii de muncă, eliberarea de obligații profesionale timp de un an la o anumită perioadă etc.), și nu în cele din urmă la transformarea sa într-un timp creat și măsurat bogăției vieții omenești se va dezvoltă abia acum. Sens în care, unanim și ca ideologie, ca manifestare plenară a dreptului și a persoanei, va oferi fiecăruia cadrul unei opțiuni obiective și-al unei deveniri prin sine însuși a ceea ce este.

Fără nici o îndoială, timpul liber reprezintă la noi o importantă problemă socială; cei drept, mai bine sau mai puțin bine trecut în practică, transformată în fapte și situații care să dea tuturor șanse maxime sau măcar acceptabile pentru activități creatoare; pentru problematizare morală, cu alte cuvinte. Fiindcă aici, în activitățile creatoare, se află de fapt și răspunsul la care se cuvine să meditem ceva mai atenți atunci cînd în preajma noastră, pentru noi, timpul liber, atîtă cit este și cit va fi, își arată melancolica nemărginire.



Ioana Ciurlea, una din cele 30 de tinere care lucrează în secția vulcanizare a F.T.I.C.-Drăgăniș
Foto: P. TANJALĂ

INSEMNAȚI

„Omul potrivit la locul potrivit” e una din observațiile milenare ale minții omenești și, cu alte cuvinte, ideea ar putea fi scoasă din mai toate tratatele de filosofie vechi și noi. Este principiul fundamental al existenței oricărui sistem, de la sistemul mecanic pînă la cel social. Și mai este instrumental de lucru, cu care conștiința „observînd” realitatea, o corectează și o conduce către funcționarea ei cit mai bine, pentru binele social, pentru om, încalzarea, din neștiință sau din abuz, a acestui principiu, aduce după sine în toate planurile și sferile societății, prejudecîți, leziuni cîteodată greu de reparat. Mai important decît principiul „omul potrivit la locul potrivit”, este căm — „să ajungă la această realitate, drumul pînă la ea. La terminarea facultății, Nicolae N. N. Ițescu este oprit asistent la catedră. N.N., ale cărui ca-

asta, nu mi-a arătat-o nimeni. Am fost împins pur și simplu la catedră universitară. Cînd am descoperit asta, m-am revoltat, am strigat. Dar cine să mă audă? M-am simțit nemaipeomenit de singur, parca nici n-aș fi avut odată mamă, prieteni, frați. Eram numai singur cu mine. Atunci m-am cunoscut cu adevărat...

Il priveam înmărmurit, singele îi încadrăse toată fața, tremura aproape.

„Dar ce vreau să-ți spun și la ce vreau să te gîndesc, dragul meu? La acei tineri ca mine, asistenți și șefi de catedră, o viață întreagă, sau pentru că nu vor ajunge la acel moment tragic al cunoașterii sau din ambiție, vor fi niște medicotritici. Și ca să afle asta, să se cunoască adică, nu trebuie să ajungă neapărat burșieri în străinătate! A ști că n-o să faci mare lucru acolo unde

SENSUL SOCIAL AL AUTOCUNOAȘTERII

lități intelectuale și de om de cultură nu strălucesc, și mai ales ale omului de catedră, ale pedagogului universitar și ale cercetătorului, ale omului de creație, este trimis după doi ani la studii în străinătate. Plecarea lui este radioasă și furtivă. Întoarcerea este însă tristă și convingătoare. N.N. pleacă de la facultate și merge profesor la o școală de 8 ani, într-o comună a județului natal, în care îl știu întîlnesc. „Cum, domle, dai postul universitar din București, pe satul acesta în noroaiile căruia o să înoți o toamnă, o iarnă și-o primăvară întreagă?”. Era din partea mea o răutate, desigur, dar și mirarea nu-mi era mai mică.

„Ce-ai făcut? Te-ai dat afară?” „Am plecat eu, singur”, eni răspunsul firesc. „Păi cum?” „După specializare am descoperit că eu nu sînt decît un bun profesor la o școală generală. Dar

fi-te locul, deocamdată, și, totuși să rămîi de dragul unui loc călduț, așa e grav, foarte grav! Terminăm facultatea cu 10 și nu știam nimic. Nici despre viață și nici despre știința pe care urma s-o predați.”

Profesorul N.N. a ajuns la realitatea principiului enunțat în urma unui accident tragic și revelator de cunoaștere de sine.

Datoria fiecărui este de a se perfecționa pentru a ocupa un loc cit mai bun, co-rispunderii în societate potrivit calităților sale dar nu de a fi un om neprofitic la un loc pe care nu-l merită. Lucrul acesta, deschiș, se numește furt, și întotdeauna și consecințele sînt întotdeauna nefaste pentru semenii noștri. Autocunoașterea și acționarea în direcția indicată de ea este un act de responsabilitate socială a fiecărui dintre noi.

ȘTEFAN DUMITRESCU

FIECARE TÎNĂR SĂ ECONOMISEASCĂ DOUĂ CUȚITE DE STRUNG

(Urmare din pag. 1)

10 cuțite în medie fiecare. Un cuțit costă în jur de 50 de lei. Dacă fiecare ar economisi cel puțin un cuțit pe lună ar însemna că numai la atelierul mecanic s-ar face economii de 15.000 lei lunar. Înmulțind această sumă cu lunile anului am obține suma de 180.000 lei ceea ce reprezintă economiile pe un an de zile numai la o singură secție a uzinei. Dar mai avem secțiile școlare și reparării, ne spune tovarășul Viorel Socaciu. Și aceste secții ar putea economisi cel puțin cite un cuțit pe lună. Cred că s-ar putea chiar dină. Asta ar însemna ca fiecare tînar să primească 8 cuțite în loc de zece. Iată de ce, discutînd despre aceste lucruri în Birou organizației U.T.C., ne-am gîndit să lansăm în uzina noastră inițiativa: fie-

care tînar să economisească lunar două cuțite. Sperăm ca cel tîrziu la 1 ianuarie 1973 inițiativa noastră să prindă viață.

Am abordat astfel de probleme în adunările generale, ne declara tov. Oprea Feresteanu, mai ales pentru că foarte uteciști au venit cu astfel de propuneri la Conferința de dare de seamă și alegeri. Ne-am propus să invităm cadre din conducerea secțiilor și uzinei care să ne vorbească despre folosirea la maximum a mașinilor și a timpului de muncă, și să explice tinerilor ce înseamnă pentru economie un singur minut pierdut. Tot tinerii au sugerat și câteva teme de dezbateri precum: productivitatea, prețul de cost, estetica industrială etc.

În luna ianuarie 1973 vom dezbate cifrele de plan și vom trasa sarcinile pînă la nivelul sectoarelor. De asemenea, ne-am gîndit să afișăm la sectoare grafice și panouri prin care să facem cunoscute sarcinile de producție. Astfel fiecare tînar va putea să cunoască ce are de făcut și va ști cum să-și planifice munca. Această pregătire din punct de vedere psihologic credem că are o mare importanță.

CARTEA ROMÂNEASCĂ PESTE HOTARE

În ultimul sfert de veac, cartea românească a ajuns să fie tot mai mult cunoscută peste hotare.

Participarea anuală la tirajurile și expozițiile internaționale de carte — ne-a declarat Alex. Șpiro, director adjunct al Centralei cărții — a constituit prilejul de prezentare a realizărilor românești editoriale. Numai în perioada 1961—1972, editurile noastre au luat parte la peste 250 de asemenea manifestări, cu aproape 150.000 volume. Îngrădarea continuă a cărții românești în circuitul internațional o relevă și cele peste 2.000 de titluri din literatura noastră care au apărut în această perioadă, în diverse țări ale lumii.

Coditările contribuție, de asemenea, la răspîndirea și popularizarea cărților noastre.



Noul hotel „Zimbru” din Cimpulung Moldovenesc

(Urmare din pag. 1)

pentru că, din cel ce au lucrat cu mine în anii din urmă cei mai mulți au ajuns muncitori de nădejde, unul chiar maistr. Constantin Neagu sau Nicolae Corbu, de exemplu, și alții pe care în clipa asta nu mi-i mai aduc aminte.

— Aș vrea o precizare. Spuneți că au ajuns muncitori buni mulți dintre cei care au lucrat cu dumneavoastră. Ce înseamnă acest „au ajuns”? Cum „au ajuns”? Prin simplul fapt că au lucrat împreună? Sau ați intervenit dv. cu ceva în plus?

— Ei, asta-l poveste mai lungă. Hai să facem un calcul. Să presupunem că din zece tineri care se angajază în fabrică, aici în secție, trei iubesc meseria, patru vor să muncească dar nu le place meseria asta și alți trei nu iubesc nici munca nici meseria. Cîți dintre acești zece băieți pot să iasă muncitori buni aici, în fabrică?

— Păi, e simplu. Primii trei și, poate, doi din cei ce îndrăgesc munca. Deci, cam cinci!

— Vezi, asta-l gresala. Eu am fost convins întotdeauna că pot să iasă muncitori buni toți zece, iar cinci-șase chiar foarte buni. Dar asta depinde de...

— De ei. În primul rînd!

Nu e foarte ușor să arunci toată răspunderea în spatele lor. Dar ține seama că sînt abia niște copilandri, niște puștani, că n-au de unde să cunoască nici meseria asta nici bucuriile ei, și n-au știu prea bine cîtă importanță are pentru țară ce facem noi aici. Fîrta așa a noastră. Așa că după pâr-

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi nu sîntem niște muncitori oarecare, niște simpli angajați, ei niște muncitori comunisti. Și în această calitate avem obligația politică

reera mea cîndpe în primul rînd de alții să li scoatem pe toți muncitori buni și foarte buni, adică, ce mai, depinde în primul rînd de muncitorii mai vechi de aici din fabrică.

— Depinde, de ei sau e o obligație a lor?

— Sigur, fiecare muncitor e obligat să realizeze sarcinile de producție. Dar asta pe linie de producție. Însă noi

OPINII

(Urmare din pag. 1)

Ideologică cu acțiuni de perfecționare profesională și de informare științifică, practicarea artei populare tradiționale se alătură cursurilor despre folclor.

În nouă comune din județul Bihor există Universități populare, unele dintre ele cu o vechime care justifică deja formularea unor concluzii asupra oportunității lor. (În comuna Tileagd, de exemplu, Universitatea populară intră acum în cel de al șaselea an de funcționare). Interesul de care se bucură aceste forme de învățămînt, mai ales printre tineri, poate fi ușor constatat din creșterea numărului de cursanți de la un an la altul, de asemenea, din introducerea în program a unor cursuri noi, ca urmare a dorințelor exprimate de locuitori. Aici tinerii, sint informați asupra noutăților din domeniul științei și tehnicii, discută probleme de etică, de morală, de pedagogie, pot învăța limbi străine. Cursuri speciale sînt dedicate istoriei ținuturilor bihorene, bogatelor tradiții culturale ale județului. Prelegerile prezentate sint urmate întotdeauna de discuții, se caută forme cît mai directe de adresare, se caută stabilirea unui dialog, a unui schimb permanent de opinii între conferențiar și auditoriu. După cum a demonstrat experiența Universităților populare existente, aceasta este o formulă fertilă, în măsură să atragă un număr mare de tineri, asigurînd, în același timp o însușire foarte exactă a conținutului cursurilor.

Preocuparea pentru o cît mai bogată activitate cultural-educativă am întîlnit-o și în comu-

nele lipsite de Universități populare, unde aceste sarcini revin căminelor culturale îndrumate și sprijinite direct de comitetele comunale de partid și U.T.C. În comuna Ceza, sub conducerea cadrelor didactice s-au organizat, pe circumscripții electorale, 61 de „cercuri de

Consiiliul Cultural și Educației Socialiste a efectuat în comuna Ceza cu sprijinul forțelor locale, un studiu socio-cultural. Primele concluzii ale acestui studiu au constituit pentru activitatea căminului cultural o bază științifică a unei reorganizări mai documentate, venind mai direct în întîmpinarea dorințelor localelor. Au fost astfel înființate 31 de cercuri pe diferite teme, un cerc de etică și echitate socialistă, cercuri de economie agrară (aplicate la datele specifice ale comunei), un cerc al piscicultorilor (există

document aflat în muzeul orașului Salonta. În prezent comuna Ceza are cinci formații de teatru și în acest an va lua ființă și un teatru de păpuși. Din păcate o altă tradiție valoroasă s-a pierdut: este vorba despre corul din Bicacu, înființat încă la începutul secolului. În prezent, neexistînd nici un profesor de muzică (într-o comună care numără peste 100 de cadre didactice) o nouă formație corală care să continue tradiția, nu poate lua naștere.

Alături de formele artistice tradiționale în căminele cultu-

țile de artă din Oradea ar putea da un ajutor mai substanțial. Turneele filarmońice sînt, însă, rare, ale teatrelor de proză aproape inexistente în ultima vreme. Pînă aici ajung doar teatrele de păpuși. Cluburile tineretului sîntuate de obicei în localul căminului cultural activînd adesea în condiții de spațiu foarte restrîns (ne gîndim de exemplu la comuna Tileagd) polarizînd în jurul lor tineretul, au reușit să-și creeze prietenii credincioși. Apare cu atît mai ciudată situația clubului din Săcuieu dispunînd de un spațiu larg de mai multe săli în care nimic nu amîntește totuși tineretului membrilor săi. Nu există nici o pată de culoare, nici o preocupare specială de înfrumusețare a localului (deși în comună activează un cerc de artă plastică).

Nu putem încheia această sumară trecere în revistă, fără a nota numele unor animatori ai vieții cultural-artistice din satele prin care am trecut; ei sint secretari și organizaționi U.T.C. — Ileana Handzo (Săcuieu), Victor Beladan (Vadul Crisului), Gh. Bodoz (Tileagd), Ioan Porumb (Ceza). Cu unele inerențe scaderi, cu unele proiecte neimplinite încă, activitatea culturală a tinerilor bihoreni se cuvine totuși apreciată pentru seriozitatea și diversitatea preocupărilor, pentru progresul pe care le înregistrează în fiecare an, tentative de a răspunde noilor exigențe ale culturii de masă.

Concursul roman al periferiei bucuștene din timpul celui de al doilea război mondial, „Bariera”, de Tudor Mazilu, este acum adaptat cinematografic de un regizor aflat la al șaselea film și la a patra ecranizare, Mircea Muresan.

Dacă „Răscălaș” după Liviu Rebreanu și „Asediul” după romanul „Puterea” de Corneliu Leu au fost unanim apreciate, transpunerea filmică a „Baltagulului” a stîrnit controverse fierșii, celebrul roman sadovenian cunoscut în variantă cinematografică de o nemeritată modestie. Ce se întîmplă cu „Bariera”, carte de evocare remarcabilă prin finețea observațiilor scriitorului și prin o galerie de personaje dintre care se detașează chipul comunistului Vițu? Teodor Mazilu reface portretul moral al unui muncitor antrenat în mișcarea ilegală și Vițu moralist în sensul superior al cuvîntului reprezintă pentru prima oară în literatura noastră contemporană un erou care nu se afirmă în situații limită ci în firescul existenței diurne. Sub aparența lui bonomie sau în etuda unui ușor scepticism își ascunde un optimism robust, optimismul comunistului care luptă pentru a transforma lumea și care știe că această lume e perfectibilă numai în numele și în crezul generos al partidului în frîndurile cărui se află.

Filmul reușește să facă din Vițu un personaj de neuitat, interpretul său, actorul Octavian Cotescu redîndu-i și o fidelitate emoționantă și cu un romantism lucid care-l înscrie printre cei mai reprezentativi eroi ai filmului românesc.

În adaptarea sa Mircea Muresan a intuit că inconsistența dramatică a cărții poate deveni

sfințitoare, ecranul neavînd cu ce să înlocuiască savoarele notațiilor scriitorului, inaducibile în imagini. A recurs la un procedeu interesant care putea fi și soluția cea mai bună a ecranizării: în postura de anchetator regizorul încearcă o maiestică cinematografică capabilă să contureze subiectului o continuitate narativă. Din păcate s-a pierdit la jumătatea drumului încredințat cu ostentiație o simbolistică greoaie. Vițu nu mai apare ca în roman din rețările povestitorului și ale

moment dat chiar avem o transpunere cinematografică a unei picturi suprarealiste: o ușă care se deschide în apa mării și prin care trece eroul mergînd spre necăderi. În afara unlișii sale lipsite acestui film și radicalitatea unui punct de vedere asupra condiției umane a personajelor, asupra mistuitoarelor întrebări și răspunsuri implicate în prezențarea unui erou care-și construiește un destin inconfundabil. Cînd evocare, cînd film-dezbatere, pînă la urmă nereușind nici una nici alta, evocarea a rămas la stadiul suprafețelor iar dezbaterea la nivelul promisiunilor. BARIERA există datorită prin galeria personajelor. Film de distribuție trebuie să-i oferim recitalul oferit de cîteva actori dintre care se detașează Toma Caragiu, George Di-



BARIERA

altora, întoarcerile în timp de care se face risipă sînt folosite pentru aceeași situații de mai multe personaje cînd nu alit o confuzie cît impresia nepăcăută a unei demonstrații sterile de orgoliu. Periferia de altădată mahalaua bucușteneză este bine evocată, filmului reușindu-i în parte multe secvențe printre care două pot fi considerate antologice: arestarea lui Vițu și poezia tragică a dragostei neimplinite dintre fiica lui și tînărul muncitor Treispemii.

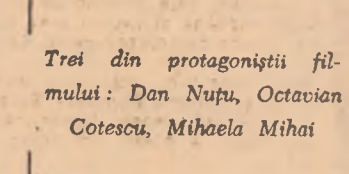
În general însă filmul părește pe parcursul său, cu desu-l de puțin succes, grația conflictului și împurmuțarea în toate stîlurile cîte ceva. La un

nică și Draga Olteanu. Au avut cîei drept și coluri de un relief aparte. Plutonierul de jandarmii interpretat de Caragiu e clasicul odios melancolic din proza lui Mazilu, pușgaul Că-lărețu e descumărețul abject iar Vestemecan o parvenită sălăgioasă. Coliții, în special pictorul Rădulescu (și ei bine interpretat de Ion Besoiu), ratatul resemnat și înțelept tirziu trece ciudat prin subiectul filmului purtîndu-și predestinarea unei medicotății totale. Trebuie conștientizat că Mihai-lei Mihai ale cărei disponibilități actoricești le-a descoperit Mircea Muresan încă de la „Asediul”.

Nu-i concluzionăm jocul tinerel actriței Olga Bucătaru, neconcludent ca și personajul pe care-l interpretează. De fapt secvența întîlnirii ei cu pictorul putea lipsi din film neaducînd nimic nou subiectului. Ba chiar, în viziunea regizorului, nesemnificînd nimic și de un gust îndoleinic, vizita pubeului Fănică, băiatul lui Vițu, în dormitorul soției inspectorului siguranței...

„Întîlnirea” lui Teodor Mazilu cu cinematograful chiar dacă nu are loc sub cele mai fericite auspicii vîna nu este a scriitorului.

TUDOR STĂNESCU



Trei din protagoniștii filmului: Dan Nușu, Octavian Cotescu, Mihaela Mihai

ORIZONTURI ȘI EXIGENȚE NOI în activitatea caselor de cultură din județul Bihor

Terminul este oarecum impropriu, aria de activitate a acestor cercuri fiind mai largă, avînd preocupări diversificate. Se discută aici probleme de politică internă și internațională, sint dezbătute documentele de partid, analizîndu-se, în lumina acestora, aspecte concrete ale vieții comunei, fapte ale realității imediate. În cadrul acestor cercuri de citit au fost dezbătute probleme de psihologie și de pedagogie, de sănătate, probleme juridice și gospodărești. În primăvara acestui an

în Ceza un important centru piscicol, cercuri de „prieteni ai cărții”, „prieteni ai filmului”, cercuri dedicate femeilor etc. Fiecare comună are mai multe formații de dansuri și cîntece populare române și maghiare coruri, cercuri teatrale. În comuna Ceza s-a sărbătorit în urmă cu doi ani un eveniment impresionant: 70 de ani de teatru în limba română. În anul 1900 un grup de „tineri plugarî” îndrumați de învățătorul satului au prezentat aici un spectacol teatral, după cum atestă un

rale sătești activează și brigăzi de agitație, orchestre și soliști de muzică ușoară, formații de dansuri moderne. O semnificativă trecere în revistă a vieții artistice bihorene au constituit-o manifestarea „Întîlnire cu istoria” care a avut loc la Biharia, lîngă cetatea lui Menemur și Serbăreți cîmpenești, acțiuni de amplorie organizate în vara acestui an de către comitetul județean U.T.C., Comitetul de cultură și educație socialistă a județului Bihor și Consiliul județean al sindicatelor.

De o apreciere deosebită se bucură în satele bihorene și artele plastice. În comuna Săcuieu activează de doi ani un cerc de pictură al cărui membri au obținut deja rezultate meritorii: organizează expoziții la căminul cultural, vor participa cu mai multe lucrări la expoziția județeană „Slavă Republicii”. Urmînd tradițiile locale tinerii din Vadul Crișului au alcătuit un cerc al ceramiștilor cu un număr tot mai mare de membri.

Acest interes pentru artă ar trebui întărit, dirijat printr-o acțiune de educație estetică. Doar la Vadul Crișului însă, ni s-a semnalat existența unui curs de inițiere muzicală organizat de profesorul Ștefan Mededeșcu pentru elevii din ultimele clase ale liceului.

Față de preocupările și nivelul activității culturale din aceste locuri credem că institu-



Sint puținii cei ce știu că la Oradea. În 1918, s-a construit din contribuția bănească a locuitorilor un teatru care a găzduit de-a lungul unui secol și jumătate activitatea a numeroase societăți culturale, precum și turneele unor trupe românești și străine. În încăperile lui au răsunat pașii lui Mihail Eminescu, Traian Crozavescu, George Enescu, Nicolae Iorga, Iancu Brezbanu, Octavian Goga, Maria Tănase.

Vechea cladire a teatrului găzduiește în prezent Casa orășenească de cultură care, pe lîngă vechilor tradiții, desfășoară o activitate bogată. Există aici un



La Conservator — manifestări festive

Dominanța vieții muzicale din săptămîna trecută: suita manifestărilor dedicate de Conservatorul „Ciprian Porumbescu” celei de a 25-a aniversării a Republicii.

Indelung și minușios pregătită, întreaga suită a manifestărilor a reușit să sintetizeze preocupările științifice și artistice ale unora dintre muzicienii țării, a reușit să sublinieze vectorii dezvoltării creației și artei interpretative naționale.

Momentul capital în această suită de manifestări — sesiunea științifică jubilară desfășurată sub auspiciile catedrei de muzicologie a Conservatorului, secției de critică și muzicologie a Uniunii Compozitorilor și sectorului de Istorie a muzicii la Institutul de Istorie a Artei al Academiei de Științe Sociale și Politice.

Cele 50 de comunicări prezentate au reușit să supună dezbaterii publice o largă gamă de teme demonstrînd roadele unor temeinice investigații în oaste zone ale cercetării muzicale de

probleme de estetică și istoriografie muzicală la altele de folcloristică și artă interpretativă.

O mențiune specială am face-o pentru integrarea în sesiune a unor comunicări ce mărturisesc adînci preocupări pentru educația muzicală a tinerii generații. Dincolo de generalitățile cuprinse în comunicarea despre pedagogia muzicală în învățămîntul superior, dincolo de faptul că nu au fost supuse dezbaterii și acele cercetări menite a puncta comandamentele actuale ale pedagogiei muzicale în școala de cultură generală, (unde predarea muzicii continuă să fie în linii generale, în afara obiectivelor actuale ale educației estetice a tinerii generații) am înțeles în ordinea de zi a sesiunii, rezultatele unei cercetări de bun augur asupra problemelor educației muzicale a publicului.

Comunicarea a doi tineri cercetători de la Institutul de Istorie a Artei, (Vladimir Popescu — Deveselu și Lucia Alexandrescu), pe tema „Educația muzicală în

actuala configurație a vieții artistice românești”, și în special comunicările muzicologilor Vasile Donose și Radu Ghiciciu pe teme ca „Radioteleviziunea și conceptul educației estetice muzicale” sau „Radioteleviziunea și problemele culturii muzicale”, au ridicat la nivelul unor interesante generalizări cîteva dintre realizările pe frontul popularizării valorilor muzicale, și ceea ce este foarte important au deschis drumul unor viitoare cercetări în această direcție, cercetări ce pot avea maximă eficiență în cîmpul activităților educațiv-muzicale.

Paralel cu sesiunea științifică jubilară dedicată celei de a 25-a aniversării a Republicii, sălile Conservatorului au fost timp de trei zile sedul unor concerte și spectacole muzicale care pot fi socotite drept un real festival de muzică contemporană românească.

Recitaluri de lieduri și premiera unui spectacol de operă, comuna corale, camerale, și vocal-sinfonice au constituit o reală trecere în revistă a forțelor interpretative ale Conservatorului, au subliniat strădaniile studenților de a-și însuși și a promova unele dintre cele mai reprezentative pagini ale creației naționale.

Episodul relevant din această agendă de concerte și spectacole:

- Căldura, degajarea, forța cu care studentul Gr. Niculescu a interpretat o vibrantă pagină violoncelistică — „Balada” de Paul Constantinescu.
- Omogenitatea, precizia, acuratețea cu care formația de suflători a Conservatorului (dirijor prof. Emil Biclea) a tălmăcit piesa „Din isprăvile lui Păcală” de Tudor Ciortea și cele „Două dansuri” de Th. Rogalski.
- Farmecul pe care regizorul Anghel Ionescu Arbore l-a imprimat montării operi bufe a lui Pascal Bentoiu „Amorul doctor”.
- Talente pline de promisiuni în această premieră studentescă: Adrian Ștefănescu, Aida Săvescu, Mihaela Mijea.
- Vibranta tălmăcire pe care Corul „Madrigal” dirijat de Marin Constantin a dat-o audienței integrare a unei dintre capodoperele creației noastre corale contemporane: Obirșii de Mihai Moldovan.
- Densitatea pe care am găsit-o în piesa lui Nicolae Brînduș rinteru „Participarea României la războiul antihitlerist o gîndită în beletristică”. Organizații în colaborare cu secția U.T.C. a Consiliului Politic Superior concursuri gen „Cine știe, cîștigă” avînd ca temă momente importante din istoria patriei, iar ca protagoniști-cititori ostași. Urmărim și îndrumăm buna desfășurare a concursului „Prieteni ai cărții”. Prin tot ceea ce facem, atît aici la biblioteca Centrală a M.F.A. cît și la celelalte biblioteci din unități, dorim ca fiecare dintre noi să fie un propagandist înflăcărat al politicii Partidului Comunist Român, să fie activist neobosit pe frontul muncii ideologice.

P. FLOREA

IOSIF SAVA

HARALAMB ZINCA
Ultima noapte de război

RODICA NICOLESCU-PADINA
Luceafărul dinspre ziua

BARBU DELAVRANCEA
Jurnal de război

POEȚI ȘI PROZATORI CÎNTĂ PATRA „COLECȚIA COLUMNA”

Destinate cu precădere tineretului, volumele colecției „COLUMNA” a Editurii militare cultivă o literatură cu un pronunțat caracter educativ. Punctul ei de rezistență îl reprezintă proza, preponderent ilustrată prin narațiuni cu tematică istorică, domenii în care valorificarea moștenirii clasice și apelarea la fantezia epică a unor scriitori contemporani, s-au concretizat în lucrări cu reală substanță problematică, apte să contribuie cu mijloacele artei la educarea tinerii generații.

Năzuind să modeleze convingeri etice, să înrăurească decisiv conștiințe, cărțile publicate în „Columna” constituie un instrument important în realizarea educației comuniste a cititorilor, în cultivarea sentimentului responsabilității față de destinele patriei.

Barbu Delavrancea: **JURNALUL DE RĂZBOI**

Impresiile scriitorului, de la 22 august la 12 noiembrie 1916, cînd s-a refugiat în Moldova, precum și cuvîntarea finită la Academia Română în ziua de 2 septembrie 1916, intitulată „Războiul și datoria noastră”. Este o parte din opera lui Delavrancea rămasă în manuscris și netipărită pînă acum.

N. Rădulescu Lemnaru: **RUINELE CASTELULUI**

Acțiunea, localizată într-una din „alveolele” Carpaților, în ultimele zile ale eliberării Transilvaniei, înfățișează un episod dramatic din lupta unei subunități de vînători de munte împotriva unui grup de subversiune hitlerist, grup care, depășit fiind de înaintarea impetuoașă a trupelor noastre, caută să se salveze pe calea aerului.

Rodica Nicolescu-Padina: **LUCEAFĂRUL DINSPRE ZIUA**

Frescă de inspirație istorică ce redă faza de pregătire conspirativă a Unirii Principatelor, urmată de explozia de entuziasm patriotic care a dus la făturirea statului național român.

Haralamb Zincă: **ULTIMA NOAPTE DE RĂZBOI**

„Carte cuprinde o suită de reportaje precum și dia-

loguri între autor și participanții la războiul antihitlerist în lumina prezentului, trăirile și sentimentele care i-au încercat în ziua victoriei asupra fascismului, la 9 mai 1945.

Haralambie Țugui: **INALT PRIN STEMĂ**

Volumele este constituit din patru cicluri distincte: „Înalt prin stemă” — o evocare a luptei poporului pentru libertate și independență; „Mărturiu” — momente de pe frontul antihitlerist transfigurate în limbaj poetic; „Iși scrie țara” — cîntece despre viața nouă a patriei; „Bravi oșteni” — cîntec inspirat din realitatea ostășească a zilelor noastre.

„Luna cărții patriotice și ostășești” ne-a prilejuit recent o vizită la Biblioteca Centrală a M.F.A. Pentru a afla cîteva date privind activitatea acestei biblioteci, m-am adresat directorului ei, colonelul Marius Andone. Interlocutorul nostru a început prin a prezenta cîteva date privind istoricul instituției:

Încă înainte de Unire a existat ideea înființării unor biblioteci care să dea ofiterilor oastei cunoștințe în științele militare și despre arma pe care o slujesc, idee materializată în anul 1845 în Moldova și în 1852 în Muntenia. Domnitorul Alexandru Ioan Cuza a unit aceste două biblioteci, în mai 1860, punînd astfel bazele Bibliotecii Ministerului de Război. Paralel cu funcționarea bibliotecii Ministerului de Război au luat ființă în unele localități bibliotecile de regimente, prima aparținînd Craiovei și datînd din 1863. Încă de la înființare biblioteca noastră a ținut tot timpul pasul cu noutățile din biblioteconomie. Încă din 1867, cînd și-a tipărit primul catalog, ea a anticipat clasificarea zecimală universală în unele domenii.

Revenind la preocupările actuale am dori să cunoaștem care este contribuția specifică a bibliotecii dv. la educarea militarilor, cum vă înscrieți în Programul de educație comunistă elaborat de Conferința Națională a partidului din Iulie 1972?

Nol nu concepem biblioteca drept un instrument de înmagazinare a unor informații. În acest sens aș aminti faptul că noi dispunem de un fond de

Sint puținii cei ce știu că la Oradea. În 1918, s-a construit din contribuția bănească a locuitorilor un teatru care a găzduit de-a lungul unui secol și jumătate activitatea a numeroase societăți culturale, precum și turneele unor trupe românești și străine. În încăperile lui au răsunat pașii lui Mihail Eminescu, Traian Crozavescu, George Enescu, Nicolae Iorga, Iancu Brezbanu, Octavian Goga, Maria Tănase.

Vechea cladire a teatrului găzduiește în prezent Casa orășenească de cultură care, pe lîngă vechilor tradiții, desfășoară o activitate bogată. Există aici un

Oravița sau neglijarea propriilor tradiții?

cor format din 60 persoane, o brigadă artistică de agitație, formație de teatru, de dansuri populare, taraf, soliști locali și instrumentiști, cercurile de arte plastice „Prieteni muzicali” și filatelic. Deși casa de cultură orășenească oferă, așa cum se vede din rîndurile de mai sus, multiple posibilități pentru petrecerea timpului liber, o mare parte din tinerii orașului preferă Clubul tineretului deși acesta oferă posibilități mai reduse. De circa două luni însă comitetul orășenească U.T.C. depune eforturi pentru reorganizarea activității de aici. În acest interval destul de

acurt a luat ființă o echipă de dansuri populare, o formație de muzică ușoară, cercul turistic, cercul literar și cercul de corespondenți colunari.

Aspectul clubului, atît în interior, cît și în exterior continuă să rămîna neprimitor. Deși ne aflăm la început de iarnă, clubul nu are suficiente lemne.

Am înregistrat cîteva păreri și propuneri ale tinerilor: Scarlat Madeline, anul IV liceul teoretic: „La noi în oraș filmele vin tirziu, multe cărți care ne-ar interesa în special pe noi, cei din ultimele clase de liceu, vin la librării în număr foarte mic sau unele nu vin deloc. Discuții cu

muzică simfonică nu ai de unde să cumperi — clubul poate că ar putea să procure mai ușor așa ceva. Unii din profesorii școlii de muzică ar putea să țină aici la club să vorbească despre compozitori, să ne țină, spre exemplu, niște prelegeri de istoria muzicii; Oprei Ion, electrician la I.M.B.: „Profesorii de română sau de alte specialități ar putea veni aici pentru a purta discuții pe teme de educație moral-cetățenească sau discuții despre artă, despre literatură”; Mircea Nădăin, elev: „Așteptăm înființarea unui cerc de arte plastice și a unui cerc de foto”.

ELENA NESTOR

ceea ce este nou, tot ceea ce ar putea contribui la temeinica lor pregătire.

Am înțeles, tovarășe colonel, că dispușeți de o bogată literatură de specialitate. Aveți

— lucrare de marl proporții ce va cuprinde titlurile a tot ce s-a scris de către români în domeniul artei și științei militare începînd din anul 1831 pînă în prezent.

— An de an sărbătorii „Luna cărții patriotice și ostășești”. În încheiere v-aș ruga să ne spuneți cum contribuți la bunul mers al bibliotecilor din unitățile militare și cum acționați ca această manifestare de amplă rezonanță în armata noastră să aibă ecou în inimile cititorilor?

— Prin felul cum este organizată, Biblioteca Centrală a M.F.A. este și principalul centru de îndrumare metodică a bibliotecilor de cultură generală, de

HARALAMBIE ȚUGUI
Înalt prin stemă

N. RĂDULESCU-LEMNARU
Ruinele castelului

BIBLIOTECA — școală a educației comuniste

Interviu cu directorul Bibliotecii Centrale a M.F.A. colonelul MARIUS ANDONE

preocupări în a vă face cunoscut acest tezăur?

— Desigur. Scopotem de două ori pe an un buletin bibliografic ce consemnează lucrările ce intră în bibliotecă. Buletinul se difuzează în toată armata. Aș aminti, aparținînd în 1973 „Biografiei militare românești

peste 200 000 volume. Punem la dispoziția cititorilor (ofiteri, cercetători, ziaristi) o bogată literatură de specialitate în domeniul științei și artei militare, al istoriei patriei, operele fundamentale ale literaturii române. În bibliotecă avem ultimele noutăți din domeniul glăndirii militare și istoriei contemporane aparținînd unor autori de renume de peste hotare. Ne facem un titlu de onoare din a putea pune la dispoziția cadrelor Forțelor noastre Armate tot

— An de an sărbătorii „Luna cărții patriotice și ostășești”. În încheiere v-aș ruga să ne spuneți cum contribuți la bunul mers al bibliotecilor din unitățile militare și cum acționați ca această manifestare de amplă rezonanță în armata noastră să aibă ecou în inimile cititorilor?

— Prin felul cum este organizată, Biblioteca Centrală a M.F.A. este și principalul centru de îndrumare metodică a bibliotecilor de cultură generală, de

— An de an sărbătorii „Luna cărții patriotice și ostășești”. În încheiere v-aș ruga să ne spuneți cum contribuți la bunul mers al bibliotecilor din unitățile militare și cum acționați ca această manifestare de amplă rezonanță în armata noastră să aibă ecou în inimile cititorilor?

— Prin felul cum este organizată, Biblioteca Centrală a M.F.A. este și principalul centru de îndrumare metodică a bibliotecilor de cultură generală, de

— An de an sărbătorii „Luna cărții patriotice și ostășești”. În încheiere v-aș ruga să ne spuneți cum contribuți la bunul mers al bibliotecilor din unitățile militare și cum acționați ca această manifestare de amplă rezonanță în armata noastră să aibă ecou în inimile cititorilor?

— Prin felul cum este organizată, Biblioteca Centrală a M.F.A. este și principalul centru de îndrumare metodică a bibliotecilor de cultură generală, de

